

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

**Κανὼν εἰς τὴν Ὁσίαν
Εἰρήνην ἡγουμένην τῆς Μονῆς
τοῦ Χρυσοβαλάντου**

Ἦχος πλ.β'

Ἅγιον Ὄρος

2018

**Κανὼν εἰς τὴν Ὁσίαν Εἰρήνην ἡγουμένην τῆς Μονῆς
τοῦ Χρυσοβαλάντου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, «Εἰρήνην τὴν
Πανοσίαν γεραίρω», ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, «Ἰλαρίων Μ.»,
Ἦχος πλ.β'.**

Ωιδὴ Α' Ως ἐν ἡπείρῳ.

Εἰρηνικῶς περαιῶσαι τὴν βιοτὴν, διαγνοῦσα ἔσπευσας, τῷ καλοῦντί
σε Χριστῷ, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὧμων σου σοφῶς, ἀραμένη τούτῳ Μῆτερ
ἠκολούθησας.

Ἰωαννίκιος Μῆτερ ὁ θαυμαστός, προορῶν σοι ἔφησε, ἐσομένην
λογικῶν, τοῦ Χριστοῦ προβάτων ὁδηγόν, καὶ προστάτιν πρὸς αὐτοῦ θεῖα
θελήματα.

Ρεόντων πλοῦτον τὸν ἄστατον καὶ φθαρτὸν πάνσεμνε κατέλιπες,
καὶ ἠϋλίσθης ἐν αὐλαῖς, τοῦ Κυρίου καὶ ἀσκητικῶς, ἐφετῶν
προσεπεκτήσω τὸ ἀκρότατον.

Θεοτοκίον.

Ἰερωτέρα ἐδείχθης τῶν ἐκλεκτῶν, Ἀρχαγγέλων Δέσποινα, ὡς
τεκοῦσα τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον φύσεσι διτταῖς, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει
γνωριζόμενον.

Ωιδὴ Γ' Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἠδέων ἅπασαν χλιδήν, παριδοῦσα Εἰρήνη καὶ βασίλειον ὄγκον,
ἐπικήρων ἀγαθῶν, παρῳασμένη σεμνή, προσηρμόσθης τῷ Σωτῆρι
χαίρουσα.

Νοῦν ἡγεμόνα εὐσταθῶς, κτησαμένη όσία, κατὰ τῶν ὀλεθρίων,
παναοίδιμε παθῶν, ἀσκητικῶς δυσμενῶν, τῶν ἐχθίστων, ἡμβλυνας τὴν
δύναμιν.

Ἦγέτις γέγονας σεμνή, τῶν παρθένων τῆς μάνδρας, πανοσία
Εἰρήνη διιθύνουσα ψυχάς, τούτων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Νυμφίου, πρὸς
τὴν θείαν ἔφεσιν.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι Δέσποινα τὸν σόν, πολιτείας ἱκέτην, ἐναγοῦς καὶ τῆς
ώρας, πρὶν τοῦ τέλους Ἀγαθή, τῆς μετανοίας ὁδῶ, τὸν ἀχρεῖον τάχει με
ὁδήγησον.

Ὡιδὴ Δ' Χριστός μου δύναμις.

Νοσοῦντων εἵληφας τὴν χάριν ἄνωθεν, θεραπεύειν Εἰρήνη Μῆτερ
ψυχάς, ἅμα καὶ τὰ σώματα, ὡς τοῦ Δεσπότου ἐκλεκτή, καὶ γνησία δούλη
πάνσεμνε.

Τρυφὴν τὴν ῥέουσιν τοῦ κόσμου ἔλιπες, καὶ ἀγῶσιν όσία
ἀσκητικοῖς ἐπεδόθης χαίρουσα, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, Μῆτερ
τέλεον ἐνέκρωσας.

Ἦδέων ἅπασαν, ἰδέαν ἔλιπες, καὶ νηστείαις συντόνοις καὶ
προσευχαῖς, καὶ παννύχοις στάσεσι, τὸν ὑπεράγαθόν Θεόν, θεοφόρε
ἐθεράπευσας.

Θεοτοκίον.

Ἀπεγνωσμένον με, ὄντα Πανάμωμε, ἐμπεσόντα ἰλύει τῶν ἡδονῶν,
σύ με ὡς ὑπάρχουσα, ἀπορουμένων ἢ ἐλπίς, μεταγνώσεως ἀξίωσον.

Ἦτις Ε' Τῷ Θεῷ φέγγει σου.

Νυκτὸς ὁράματι ἐναργῶς, ἔσωσας θανάτου ἐκ πικροῦ, ἄνδρα ἀθῶον
τὸν ἄνακτα, τῇ ἐπιφανείᾳ σου δεινῶς, Εἰρήνη σεμνή, δικαίως πανολβία
ἐκδειματώσασα.

Παθῶν κατέσβεσας τὸν φλογμὸν, τῇ συντόνῳ στάσει καὶ εὐχῇ, καὶ
βροτοκτόνου τὰ ἔνεδρα, καὶ κακώσεις τούτου τὰς φρικτάς, τῇ ὑπομονῇ εἰς
τέλος μακαρία ἐξουδετέρωσας.

Ἀγγέλων βίον ἐπὶ τῆς γῆς, πανοσία ἔδειξας σαυτήν, ἀσκήσει ὅλως
νεκρώσασα, διὸ πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν χάριν τελεῖν, θαυμάσια
θεόφρον Εἰρήνη εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Ῥευστῶν με Κόρη καταφρονεῖν, καὶ φθαρτῶν ἀξίωσον χλιδήν, καὶ
ἀθανάτων τὴν ἔννοιαν, καὶ μενόντων δίδου νοεῖν, μελλούσης φλογός, ὃ
τάλας ὅπως πεῖραν, φυγεῖν δυνήσωμαι.

Ἦτις ΣΤ' Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Νυμφίῳ προσήρμωσας, σεαυτὴν ὡς ἐκλεκτή, περिकाλῆς καὶ ἄμωμος,
καὶ ὥραϊα Εἰρήνη νύμφη Χριστῷ, διὸ τῆς τοῦ σώματος, θεραπείας, τελέως
ὑπεξέφυγες.

Ὁ μέγας καὶ ἑξαρχος, τῶν παρθένων καὶ κλεινός, καὶ φίλος
ἐπιστήθιος, καὶ αὐτόπτης τοῦ Λόγου καὶ μαθητής, καρπῶν σὲ ἡξίωσε,
Παραδείσου Εἰρήνη παμμακάριστε.

Σοφῶς ἦν ἐπίστευσε, σοὶ ἐποίμανας Χριστός, παρθένων ποιμήνην
νάμασι, καταρδεύσασα ταύτην τοῖς σωστικοῖς, ὅσια καὶ ἄληκτον, βιοτὴν
πρὸς τὴν ἄνω καθωδήγησας.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύει με σθένωσον, Παναμώμητε τῇ σῇ τῶν λογισμῶν τὰ κύματα,
διαφεύγειν ὁ τάλας τῶν ἀπρεπῶν, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς τοῦ
θανάτου μνημονεύειν με.

Ωιδὴ Ζ' Δροσοβόλον μέν.

Ἰαμάτων πανοσία ἀναδέδειξαι, νάουσα πολυχέμων πηγῇ, τοῖς ἐν
πίστει προσερχομένοις σοὶ Μῆτερ θερμῇ, σωμάτων τὰς νόσους καὶ ψυχῶν
ὥς τοῦ Χριστοῦ γνησία δούλη θεραπεύουσα.

Ἀναμέλπουσα ὅσια ἀνεκραύγαζες, χαίρουσα τὴν τῶν παίδων
φωνήν, καὶ παρθένοις ταῖς σαῖς ὡσαύτως, πίστει ἐκβοᾷν, Εἰρήνη
προέτρεπες αἰεὶ, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν τὸν σὸν ἀνεπιθόλωτον ἐτήρησας, σύγχυσιν διαδρᾷσα σοφίᾳ,
τῶν ματαίων καὶ πρὸς τὸ ὕψος, θείων ἐννοιῶν, ἐπήρθης καὶ τῶν
μοναζουσῶν, κανὼν ἐδείχθης ἀκριβῆς, ἀσκητικῆς ἀγωγῆς.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μητέρα σε τοῦ Λόγου ἐπιστάμενος, Δέσποινα σοὶ προσφεύγων
βοῶ, ὁ ἀγνώμων τῆς μετανοίας, χάριν δωρεάν, παράσχου μοι πρὸ τῆς
τελευτῆς, ὅπως σωθεῖς ὑμνολογῶ τὴν δυναστείαν σου.

Ωιδὴ Η' Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Γηθομένη Εἰρήνη τὸν ἐλαφρότατον, τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος σοὶ
ἐπαυχένιον, φέρουσα αὐτῷ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες, σὲ ὑπερυψοῦμεν
Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπωδὰς μακαρία Μῆτερ διέλυσας, τὰς τῶν μάγων εὐχαῖς σου καὶ ἀπελύτρωσας, τῆς τοῦ πονηροῦ ἐνοχλήσεως δαίμονος, κόρην καὶ σωφρόνως κατέστησας διάγειν.

Ῥωμαλέω φρονήματι προσεχώρησας, πρὸς ἀγῶνας Εἰρήνη ἀξιοθαύμαστε, τοὺς ἀσκητικούς καὶ τῶν τῷδε ἀπάρασας, πρὸς τὰς οὐρανίους κατέφθασας σκηνώσεις.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας περικρατούμενος, ταύτης Κόρη εὐσπλάγχχνως με ἐλευθέρωσον, ὅπως ἀγαθῆς, ὁ ταλαίπωρος ἄψωμαι, τρίβου καὶ μελλούσης κολάσεως ἐκφύγω.

Ὡιδὴ Θ' Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἀπάντων δῆμος πανηγυρίζωμεν, τῶν ἀσκητῶν τὴν μνήμην, τὴν φαιδρὰν καὶ σεβάσμιον, τῆς ὁσίας σήμερον καὶ νύμφης Χριστοῦ, τῆς ὠραῖζομένης, τοῖς ἀγωνίσμασι, τοῖς ἀσκητικοῖς, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λαμπρότησι.

Ἰσχὺν Εἰρήνη τοῖς εὐφημοῦσί σε, κατὰ παθῶν παράσχου, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, καὶ ὁσίων τάγμασι τῷ θρόνῳ Χριστοῦ, Μῆτερ παρισταμένη, τοῦτον εὐΐλατον, ἀπεργαζομένη ταῖς εὐχαῖς σου παναοίδιμε.

Ῥαδίως Μῆτερ τῷ ἐκπονήσαντι, τὴν σὴν ὥδην ὁσία περαιῶσαι τὸν δίαυλον, ταῖς εὐχαῖς σου δός, τῆς εἰρήνης φερώνυμε, σάalon τῶν ἐναντίων, καὶ διενόχησιν, τῶν ψυχωλεθρίων λογισμὸν καταπραΰνουσα.

Ὡς ἄστρον Μῆτερ φωτὶ τῶν ἔργων σου, τῇ οἰκουμένη πάσῃ μακαρία ἐπέλαμψας, καὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ τῶν ἀπάντων Χριστῷ, πρέσβευε ἀεννάως, δοῦναι συγχώρησιν, τῶν παραπτωμάτων, τοῖς σὲ πόθῳ ἀναμέλπουσι.

Θεοτοκίον.

Μεγάλη ὄντως καὶ ἀνερμήνευτος, τῶν δωρεῶν σου Κόρη ἡ πληθὺς ἦν ἐξέχεας, τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τούτῳ Ἄθω τῷ σῶ, κλήρω Παρθενομήτορ, ὅθεν οἱ δοῦλοί σου, ἀννυμολογοῦμέν σε αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Προσόμοια.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος πλ.β'.

Κόσμου τὴν τερπνότητα, καὶ τῶν ρεόντων τὰ κάλλη, ἐβδελύξω πάνσοφε, καὶ τὴν διαλάμπουσαν δόξαν ἔλιπες, εὐσταθῶς ἅπασαν, τὴν ὀνείρου δίκην, λυομένην καὶ προσέδραμες, ζέοντι ἔρωτι, νύμφη ὡς ὡραῖα καὶ ἄμωμος, τῷ σῶ Νυμφίῳ χαίρουσα, Μῆτερ τρισολβία καὶ Κτίστη σου, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, Εἰρήνῃ καὶ ζυγὸν τὸν ἐλαφρόν, ἀγαλλομένη βαστάσασα, τούτῳ ἠκολούθησας.

Σῶμα τὸ φθειρόμενον, ὑποπιάζουσα ὥφθης, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τοῖς ἀδιαπτώτοις σου καρτερόψυχε, προσευχῇ πάντοτε, καὶ τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ παννύχοις Μῆτερ στάσεσι, προσεπιμένουσα, πῦρ τῶν ψυχοφθόρων κατέσβεσας, παθῶν καὶ κατηξίωσαι, θείων χαρισμάτων ἀοίδιμε, καὶ Χρυσοβαλάντου, Μονῆς τῆς εὐαγοῦς μοναζουσῶν, παρθένων ὥφθης ἀρχέτυπον, τούτων καὶ ἐξάρχουσα.

Δύναμιν ἀπείληφας, παρὰ Χριστοῦ μακαρία, ἀπελαύνειν δαίμονας, καὶ ψυχῶν νοσήματα καὶ τοῦ σώματος, αὐθωρεὶ λόγῳ σου, Μῆτερ θεραπεύειν, καὶ παντοίων περιστάσεων, τοὺς κινδυνεύοντας, κλήσει τῇ σῇ τάχιον σώζεσθαι, καὶ πίστιν τὴν ἀμώμητον, ἅπασιν ἀντέχειν προτρέπουσα, ὅθεν νῦν ταῖς ἄνω, σκηναῖς ἀνλίζομένη τῷ Χριστῷ, μὴ διαλείπης πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Ἦμαρτον ὡς ἤμαρτεν, βροτῶν οὐδεὶς Παναγία, τοῦ λουτροῦ τῆς χάριτος, ἐκπεσὼν ὁ ἄθλιος καὶ τοῦ Σχήματος, τοῦ σεπτοῦ ἅπαντα, οἶμοι τοῦ Ἁγίου, παραγγέλματα σωτήρια, καταπεφρόνηκα, πάντῃ ἀναιδῶς βιωσάμενος, καὶ χωρισμὸν ἐκ σώματος, τρέμω τῆς ψυχῆς προσεγγίζοντα,

Τλαρίωνος Μοναχοῦ

σὺ τοῦ φιλανθρώπου, Δεσπότου οἷα Μήτηρ λογισμόν, σωτηριώδη μοι
ἐμπνευσον, ὅπως μὴ ἀπόλλωμαι.